

skal være enige om, at disse mennesker, vi her taler om, har brug for alle partiers støtte til at få bedre forhold, for det trænger de til.

Så er jeg helt enig med hr. Peter Duetoft i, at det forslag, som Folketinget i dag behandler, kun afhjælper den yderste nød, kan man sige. Det er alt det, der går forud, der i virkeligheden er det allervigtigste. Det er den behandling, man giver de sindslidende generelt i amterne og kommunerne, der er det allervigtigste, og vi må se meget nøje på, hvordan man behandler disse mennesker.

Er der system i behandlingen, er der personale, der sørger for, at den sindslidende ikke falder imellem to stole, ikke bliver sluppet, når vedkommende bliver udskrevet fra hospitalet, f.eks. bliver udskrevet til en bolig, hvor vedkommende ikke kan klare sig osv.? Derfor ville det være fint, hvis der kunne blive lavet nogle forsøg, f.eks. med en behandlingsmodel, der hedder en »case manager«, altså hvor én behandler har ansvaret for patienten, uanset hvor patienten befinder sig, om patienten er indlagt eller går i ambulans behandling i distriktspsykiatrien.

Jeg er også helt enig med hr. Peter Duetoft, når hr. Peter Duetoft taler om bæltefikseringerne på de psykiatriske afdelinger på hospitalerne. Jeg synes, at det var rystende, da vi, sidst vi var på tilsynsbesøg her i sommer på Bispebjerg Hospital for at besøge en patient, fik at vide af patienten, at hans seng blev trukket ud fra væggen, når han var bæltefikseret, så han ikke kunne nå alarmklokken. Jeg synes, det er uhørt, at man kan finde på at gøre sådan noget. Vi ved, at det er mennesker, der kan komme til skade, medens de ligger dér, og at den faste vagt ikke – det har vi jo efterhånden lært, når vi har været rundt på afdelingerne – sidder inde på stuen, men sidder udenfor med døren på klem. Og jeg ved ikke, om man har nogen garanti for, at den faste vagt aldrig nogen sinde bevæger sig rundt, for den faste vagt kan være fast vagt for flere patienter på én gang. Jeg synes, at det er utroligt vigtigt, at vi får set på det, så vi finder ud af, hvad der egentlig giver den optimale sikkerhed for det enkelte menneske, der ligger bundet til en seng.

Med hensyn til de medicinfri afdelinger kan jeg slet ikke forstå, at der har været den meget ophedede diskussion om, hvorvidt man skulle prøve det eller ej. Man gør det i visse stater i USA. Hvorfor i alverden skulle der ikke være mulighed for at undersøge mulighederne for et

forsøg her i Danmark? Det kunne jo godt være, at man kunne lære noget; det har vi jo før set at man har gjort inden for psykiatrien. Hvorfor skulle vi ikke også i dag kunne lære noget af det, man gør andre steder. Det vil jeg stærkt opfordre Retsudvalget til at gå videre med, så vi virkelig kan få set på, hvad de gør de steder, hvor de praktiserer det, hvilke resultater de har, og hvordan det kunne gennemføres, hvis det skal gennemføres. Det vil jo dreje sig om en ganske, ganske lille, begrænset gruppe patienter. Jeg synes virkelig, man skulle se positivt på det.

Men jeg synes – og det vil jeg gerne understrege – vi skulle have politisk fred om denne sag. Alle partier herinde har stemt for alle de økonomiske forbedringer, der er blevet foreslået vedrørende de sindslidende, så hvorfor nu skabe splid og ballade om det?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, man kan jo spørge, hvem der egentlig har lagt op til splid og ballade. Når vi taler om et område, hvor der er behov for så meget hjælp, og som der er brug for at vi behandler seriøst, så synes jeg egentlig ikke, det er rart, at vi den ene dag i avisen kan se, at Venstre og De Konservative melder ud, at nu skal der bruges 2 mia. kr., og derudover er det Venstres og De Konservatives holdning, at det nærmest kan koste, hvad det vil, mens vi i dag må konstatere, at der overhovedet ikke var en krumme af indhold i det, og at man ikke står bag det.

Tilsvarende – som vi jo også måtte konstatere under finanslovforhandlingerne – har der ikke fra hverken Venstres eller De Konservatives side været udtrykt ønske om, at her skulle der altså lægges ekstra midler til.

Så det, jeg har prøvet at angribe her i dag, er den måde, hvorpå man egentlig prøver at snyde nogle mennesker og måske netop en gruppe af mennesker, som mindst af alle har behov for at blive snydt. Men det siger måske mest om, hvor Venstre står henne.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Spørgsmålet omkring psykiatrien er bestemt lige så politisk som alle andre spørgsmål, som vi arbejder med herinde, og det, der virkelig støder mig ved fru Tove Fergos indlæg, er bemærkningen om, at vi efter fru Tove Fergos opfattelse snakker om svage mennesker.